

શ્રી વર્દ્માનસ્વામિને નમઃ

વંદે વીજુમ્બુ

વર્ષ : ૧

અંક : ૨

આપના બાળકોને
સંસ્કાર સિંચનાર્થે મોકલો.
ભોયણી તીર્થ
ચૈત્રવદ ૩ થી ૬
તા. ૨૫-૪ થી ૧ મે

જ્ઞા શુભાંશિષ જ્ઞા
ગચ્છા. પ. પૂ. આ. શ્રી વિ. હેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

જ્ઞા પેરણાશ્રોત જ્ઞા
પ. પૂ. પંન્યાસ શ્રી પ્રશાંતશ્રીપ્રભવિજયજી મ.સા.

શ્રી મહાવીરસ્વામિ ભગવાન - ક્ષત્રિયકુંડ

કંદે વીરમૃ

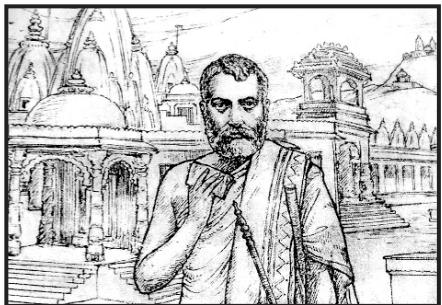
શ્રી વર્ધમાન સ્વામિને નમ:
શ્રી વાસુપૂજય સ્વામિને નમ:

નમો નમો ગુરુશ્રી નીતિસૂર્યે

કંદે વીરમૃ

વર્ષ : ૧ અંક : ૨

ફાગણ માસ / માર્ચ
૨૦૭૨ / ૨૦૧૬

શુભાશીષ

શ્રી નીતિ-હર્ષ-મહેન્દ્રસૂરિના શિષ્યરલન
વર્તમાન ગરછાદિપતિ પ. પૂ. આચાર્ય દેવ
શ્રીમદ્ વિજય હેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ. સા.

પ્રેરણા શ્રોત

પ. પૂ. પંન્યાસ પ્રવર

શ્રી પ્રશમેશપ્રભવિજયજી મ. સા.

-:: દિવ્ય કૃપા ::-

તીર્થોદ્ઘારક, ગીતાર્થ મુર્દૂન્ય,
સંવિગન શિરોમણી પ. પૂ. આચાર્ય દેવેશ
શ્રીમદ્વિજય નીતિસૂરીશ્વરજી મ. સા.

-:: નમ્ર નિવેદન ::-

- ❖ અંક ન જોઈએ તો કાર્યાલયના સરનામે
પરત કરવા નમ્ર વિનંતિ.
- ❖ દર વર્ષના છેલ્લા અંકમાં તે વર્ષના
અંકોની પરિક્ષા લેવાશે માટે
અંકો સાચવી રાખવા.
- ❖ ‘વંદે વીરમૃ’ માં આપ લેખ મોકલવા
ઇચ્છો તો અવશ્ય મોકલો.
અનુકૂળતાએ છપાશે.

-:: પ્રકાશક ::-

શ્રી નીતિસૂર્ય પ્રતિષ્ઠાન

-:: તંત્રી / કાર્યાલય ::-

વિપુલભાઈ બાબુલાલ શાહ

૪/ડી, સિદ્ધયાઙ્ક એપાર્ટમેન્ટ, એ-ટાવર,
સરગામ શોપિંગ સેન્ટરપાસે, પાર્લે પોર્ટન્ટ,
સુરત-૩૯૫૦૦૭ મો. ૯૮૨૫૨૮૧૩૮૬

આપ અંક ઓનલાઈન વાંચી શકો છો. www.veerprasham.com.

કંદે કીલ્મ્બુ

મારી પ્રાર્થનાનું મંદિર

- સુરેશ દલાલ

પ્રભુ !

આ પ્રાર્થના તારે માટે છે. તું વાંચે છે કે સાંભળે છે કે નહીં એ જવાબદારી તારી. મારું કામ તો પ્રાર્થનાથી શરૂ થાય છે અને પ્રાર્થના પાસે પૂરું થાય છે.

આ પ્રાર્થનાથી તને શું થાય છે એ તું જાણો.

મને તો પ્રાર્થનાથી બળ મળે છે, આશાસન મળે છે, હિંમત મળે છે, મળે છે નિર્ભયતા. હું થરથરતો હોઉં તો પ્રાર્થનાના શબ્દો મને કામળો થઈને વીંટળાઈ વળે છે. મને હુંફ આપે છે - આ જગતમાં કોઈ ન આપે એવી. જગતે તો ક્યારનું સમજાવી દીધું છે કે હું તને કંઈ નહીં આપું-ઇડે ચોક લૂંટી લઈશ.

પ્રાર્થના સમજાવે છે કે કોઈ ભલે લૂંટે-ઈશ્વરનું અક્ષયપાત્ર જ મહત્વનું છે. પ્રાર્થના મને સમજણ આપે છે - કોઈ ગ્રંથમાંથી કે કોઈ પંથમાંથી ન મળે એવી. સમજણનો શાંત-પ્રશાંત દીવો જીણું જીણું બધ્યા કરે છે અને એના અજવાળામાં હું જોયા કરું છું તારા ચહેરાની ઝલક...!

પથ કે પ્રદીપ

લેખક : આ. વિ. શ્રી ભદ્રગુપ્તસૂર્જી મ.સા. (પ્રિય દર્શન)

તૂ નિઃશંક હો । માન લે કિ તેરે પાસ જિતના સુખ હૈ, સુખ કે સાધન હૈનું, સબ કરુણામય પરમાત્મા કી દેન હૈ । તૂ જબ તક યહ વિશ્વાસ નહીં કરેગા, તબ તક પરમાત્મા કે પ્રતિ તેરે હૃદય મેં પ્રેમ વ શ્રદ્ધા જાગ્રત નહીં હોગી । પરમાત્મા કી ઉપાસના કો તેરે જીવન કા લક્ષ્ય બનાદે । ઘોર કર્મ બન્ધન ભી પરમાત્મા કી કૃપા સે તત્કાલ ટૂટ જાતે હૈનું । તૂ અનુભવ કરકે વિશ્વાસ સ્થાપિત કરા ।

કર્મો કે હાથોં સે કૌન-કૌન પરાજિત હુએ, ઉનકા ઇતિહાસ જાનને સે ક્યા ફાયદા ? ખેર, જાનકારી કે લિએ ભલે હી, ઉસ દર્દ-ભરે વ પરાજય કી આહોંસે કલંકિત ઇતિહાસ કો જાનલો; પરનું જાનકારી તો ઉનકે ઇહિતાસ કી કરના હૈ, જિન્હોંને કર્મો કો ચકનાચૂર કરદિવા । કર્મો પર વિજય પ્રાપ્ત કી । એસે ઉદાહરણ, એસા ઇતિહાસ અપને પાસ રક્ખો, જિસસે વીરતા કી પ્રેરણ મિલતી રહે । કર્મો કા ભય દૂર હો જાય ઔર હમ વિજયી બનેં ।

૨

કંદે કીલ્મ્બુ

- પંન્યાસ પ્રશ્નેશપ્રભ વિ. ગણિ.

ગઈ વખતે આપણો જોયું. પરમાત્માની ભક્તિ આત્માને પરમાત્મા બનાવે છે.
આત્માને પરમાત્મા બનાવવા પરમાત્માની ભક્તિ કરવી જરૂરી છે.
પરમાત્માની સાચી ભક્તિતો પરમાત્મા પ્રત્યેના સમર્પણ ભાવથી પ્રગટે, પ્રભુ પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ લાવવા શું
કરવું ?

ચાલો ! આપણો પ્રભુ પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ જગાવીએ.
પ્રભુ પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ લાવવો હોયતો પ્રભુ પ્રત્યે બહુમાન ભાવ જાગવો જરૂરી છે.
પ્રભુ પ્રત્યેનું બહુમાન જાગે એટલે પ્રભુ એકાંત શરણને યોગ્ય, શરણાગત વત્સલ, પરમ વંદનીય, પૂજનીય
લાગે અને તો જ પ્રભુ પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ જાગે અને આપણો આત્મા પરમાત્મા બને.

પ્રભુના ગુણો અનંતા છે. હજારો જીભથી પણ વર્ણન ન કરી શકાય.
આવા અનંત ગુણવાન પ્રભુના ગુણોનું સ્મરણ સદા થાય તો પ્રભુ પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ જાગે જ.
પ્રભુના અનંત ગુણો છે. આપણી શક્તિ એવી નથી કે બધા ગુણોને યાદ કરી પરમાત્મામય બની શકીએ
છતાં પરમાત્મા પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ કેળવવા કેટલાક મુદ્દાને વિચારીએ.

અરિહન્તપદ ધ્યાતો થકો, દવ્યા ગુણ પજજાય રે ।

ભેદ છેદ કરી આત્મા, અરિહન્ત રૂપી થાય રે..॥

અરિહન્ત પરમાત્માના ધ્યાનમાં કથિર એવો આપણો આત્મા, કંચન સ્વરૂપ - પરમાત્મા બની જાય છે.

ચાલો પ્રભુ બનવા પ્રભુને ઓળખીએ... .

(૧) પ્રભુને મહાન તરીકે જોયા કરો. તમારામાં મહાનતા પ્રગટશે.

પ્રભુ મહાન જ છે. આ જગતમાં અરિહન્ત પરમાત્માની મહાનતાની તોલે કોઈ જ ન આવે. તત્ત્વાર્થાધિગમ
સૂત્રકાર પૂ. ઉમાસ્વાતિજી મહારાજે તત્ત્વાર્થકારિકામાં પરમાત્માને ઉત્તમોત્તમ મનુષ્ય તરીકે ઓળખાવ્યા છે. કે
જેઓ કૃતકૃત્ય થઈ ગયા. છતાં બીજાને તારવા ધર્મનો ઉપદેશ આપે છે.

યસ્તુ કૃતાર્થોડયુતમમવાયધર્મપરેભ્ય ઉપદિશતિ ।

નિત્યં સ ઉત્તમેભ્યોડયુતમ ઈતિ પૂજ્યતમ એવ ॥

એટલે જ પ્રભુ મહાન છે. એટલું જ નહીં.. આજ સુધી થયેલા અનંતા તીર્થકર ભગવંતો એ તેમજ હવે પછી
થનારા અનંતા તીર્થકર ભગવંતો સર્વ નો એક અનોખો - અદ્ભૂત આચાર રહ્યો છે. કે તીર્થકર બનવાના પૂર્વના
ત્રીજા ભવે જગતના સર્વ જીવો ને શાસનના રસીયા બનાવવાની ભાવના સાથે વિશસ્થાનક તપની અનુપમ
સાધના કરે છે. અને તેથી તીર્થકર નામ કર્મ નિકાયિત કરે છે.

આપણા આસન્ન ઉપકારી પ્રભુ વીરે એક લાખ વર્ષ સુધી માસક્ષમણને પારણે માસક્ષમણથી વિશસ્થાનક
તપની સાધના કરી તીર્થકર નામ નિકાયિત કર્યું.

કંદે કીલ્મ્બુ

કંદે કીલ્મ્બુ

આ બધી કઠોર સાધના જીવોના ઉપકાર અર્થે પ્રભુએ કરી. સરાગથી સંયમની સાધના થઈ. પ્રભુ વચમાં એક ભવ કરી મનુષ્ય જન્મ પામી તીર્થીકર બન્યા.

પ્રભુની આ બધી સાધના આપણા - જીવોના ઉપકાર અર્થે થઈ તે જ પ્રભુની મહાનતા છે. મહાન પુરુષ વિના પરોપકાર અર્થે આવી કઠોર સાધના કોણ કરે ?

આપણા ઉપકાર અર્થે પ્રભુ વીરે અંતિમ સમયે ૧૬ પ્રહર (૪૮ કલાક સુધી) દેશના ફરમાવી - પ્રભુની આ કેવી અદ્ભૂત મહાનતા ?

આવા બધા સેંકડો ગુણો પ્રભુની મહાનતા પુરવાર કરે છે બસ પ્રભુમાં મહાનતાના દર્શન કરો. તો આપણે મહાન બની જશું પ્રભુમાં મહાનતા દેખાશે તો પ્રભુ પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ આવશે જ.

(૨) પ્રભુમાં શક્તિ પૂંજના દર્શન કરો. (પ્રભુ સર્વ શક્તિમાન છે. એ રીતે પ્રભુને જુઓ)

તમારામાં શક્તિનો શ્રોત વહ્ના કરશો.

પ્રભુ ને શરણો આવેલો પાપી - અધમ પણ તરી જાય છે. પ્રભુ અધમ વ્યક્તિને પણ તારે છે. છ છ મહિના સુધી રોજ મનુષ્યોની હત્યા કરનાર અર્જુનમાલીને પણ પ્રભુએ તાર્યો.

ભયંકર ઝેરી દાણિ વિષ સર્પ ચંડકૌશિક તીર્યંચ હોવા છતાં પ્રભુએ આઠમા દેવલોક મોકલ્યો. ઋષભ દેવ પ્રભુએ પોતાની મતિથી નવો વેષ નિપળાવી વિચરતા મરિયિને પણ અંતિમ તીર્થીકર બનવાની શક્તિ આપી.

આજ સુધીમાં થયેલ અનંતા અરિહંત પરમાત્મા એ અનેક આત્માઓને મોક્ષના રાહી બનાવ્યા. મનુષ્યોને પણ તાર્યા અને તીર્યંચોને તાર્યા આવી અદ્ભૂત શક્તિ પ્રભુની હોય છે.

આપણે પ્રભુના શક્તિપૂંજ ને જીલવામાં પ્રમાદી રહ્યા. તેથી તેમની શક્તિનો પ્રભાવ ન જાણી શક્યા માટે રખડતા રહ્યા. પરંતુ હવે હૃદયની શ્રદ્ધાથી પ્રભુને સર્વશક્તિમાન (મહા શક્તિ પૂંજ) તરીકે સ્વીકારીએ તો આપણામાં શક્તિનો શ્રોત વહેશે જ.

(૩) પ્રભુની સતત ભક્તિ કરતા રહો તો તમારામાંથી વાસના ગાયબ થઈ જાય.

અને તેની તૃપ્તિના ઓડકાર રૂપ વિરતિ પ્રગટે.

જીવનમાં પ્રગટી કોઈપણ જાતની વાસનાની પૂર્તિ થાય તો પણ વાસનાની તૃપ્તિ ક્યારેય થતી નથી. જેમ જેમ ઈચ્છાઓ ને સંતોષો તેમ તેમ ઈચ્છાઓ વધતી જ જાય છે.

અજિને બુઝવા લાકડા નાંખતા જઈએ તેમ અજિ ભડકે બળે બુઝાય નહિ. તેના માટે તો કાં તો તેમાં પાણી નાંખવું પડે અથવા લાકડા નાંખવાનું બંધ કરવું તે.

પ્રભુએ વાસના પર વિજય મેળવ્યો છે. પ્રભુને દ્રવ્ય-સૈત્ર-હાલ-ભાવથી કંઈપણ પ્રતિકુલ નથી. અર્થાતું પ્રભુને કોઈપણ પદાર્થ, કોઈ પણ સ્થળ, કોઈપણ સમયનો મોહ નથી. દરેક સ્થળે - સમયે પ્રભુ પ્રસન્ન જ હોયછે. આવા સર્વકાલ પ્રસન્ન પ્રભુની ભક્તિ કરતા રહીએ તો આપણામાં પણ પ્રસન્નતા પ્રગટે. નિર્માણી પ્રભુની સતત ભક્તિ કરવાથી આપણામાં સંતોષ પ્રગટે - મોહ દૂર થાય. દરેક પદાર્થો, સ્થળો કે દરેક સમયે

૪

કંદે કીલ્મ્બ કંદે કીલ્મ્બ

આપણામાં એક જ પ્રકારનો ભાવ પ્રવર્તે.

નિર્માહી પ્રભુની ભક્તિ કરતાં આપણામાંથી તૃષ્ણા વિદ્યાય લે. વાસના મટી જાય, ભौતિક ઈચ્છાઓ પ્રગટે જ નહીં. પછી પૂર્તિની તૃપ્તિ નો સવાલ જ નથી રહેતો. ઈચ્છા (તૃષ્ણા) રહિત જીવનમાં સદા તૃપ્તિનો જ ઓડકાર. ઈચ્છા રહિત પણું એટલે જ વિરતિ. વિરતિ એટલે જ વાસનાની પૂર્તિ વિના જ તૃપ્તિનો આનંદ. આવા આનંદ માટે સતત પ્રભુની ભક્તિ કરતા રહેવું જોઈએ.

(૪) તમારી મમતા પ્રભુ સાથે જોડો. સર્વ સ્થિતિમાં સમતા પ્રગટશે.

નાની નાની બાબતમાં ગુસ્સો આવી જાય છે. કારણ જગતમાં સંપર્ક પણ એવા જ વ્યક્તિઓ સાથે રહ્યો છે કે જેઓ પોતે સંસાર ના રાગી છે. પછી આપણામાં વૈરાગ્ય ક્યાંથી આવે.

આજ સુધી અનંતા ભવો અનંત વ્યક્તિઓ સાથે અનેક પ્રકારના સંસાર સંબંધથી જોડાયા. ધણા રાગ - દ્વેષ કર્યા અને ફાયદો શું થયો ? સંસારનો લાભ જ ને ? સંસારની રખાપદ્ધી વધી.

સંબંધ તો એવા વ્યક્તિઓની સાથે રાખવો કે જે આપણને સંસારમાં ભટકતા અટકાવે સંસારની રખાપદ્ધી એ જ મોટું દુઃખ છે, આવા દુઃખ માંથી છોડાવનાર અરિહંત પ્રભુ જ છે.

સંસારી વ્યક્તિઓની સાથેની મમતા - રાગ - દ્વેષ ઉત્પન્ન કરાવે. મોહ વધારે પરિણામે સંસાર વૃદ્ધિ - દુઃખની પરંપરા સર્જય પ્રભુ સાથેની મમતા સમતા પ્રગટાવે સમતા આવે પછી કોઈ પદાર્થ, કોઈ સ્થળ, કોઈ કાળ ક્યારેય કોઈ ન કરાવે. ક્યારેય દુઃખ દાયક ન બને.

બ્રાહ્મણ ગૌતમ ઈન્દ્રભૂતિ જ્ઞાનના બંડાર હતા. છ્ઠાં અભિમાન કેટલું ? પોતાની જાતને સર્વજ્ઞ માને ત્યાં સુધી તો ઢીક છે. પરંતુ પોતાની તુલનાએ જગતના સર્વજ્ઞવો તુચ્છ લાગે. અજ્ઞાની લાગે. પરંતુ જ્યારથી પ્રભુ વીર પ્રત્યે મમતા જાગી ત્યારથી અભિમાન ગયું. દ્વેષ ગયો, નમ્રતાએ પ્રવેશ કર્યો. સમતા પ્રગટી.

સમતા પ્રગટે તો કષાય નાશે, સંસાર છુટે વૈરાગ્ય પ્રગટે મોક્ષ માર્ગની સાધના થાય.

પ્રભુ આવા લાગે પછી બીજે ક્યાંય ચિત્ત ન ચોટે પ્રભુ ગમવા લાગે. પ્રભુ પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ જાગે, પ્રભુ પ્રત્યે સમર્પણ ભાવ પ્રગટે તો આપણો આત્મા (ચિત્ત) પ્રભુ ભક્તિમય બની જાય. અનાદિ કાળથી એકઠા કરેલા કર્માનો ભુક્કો બોલાઈ જાય. કર્મો નાશે. આત્માના શુદ્ધ સ્વરૂપની પ્રાપ્તિ થાય. આત્મા પરમાત્મા બની જાય.

બનવું છે ને પરમાત્મા ? તો પ્રભુમય બની જાઓ. પ્રભુના અનંત ગુણો છે. જે ગુણ ગમી જાય તે ગુણને લક્ષ્યમાં રાખીને પ્રભુમય બની જાઓ. બેડો પાર થઈ જશે.

હવેથી અંક માં શંકાઓનું સમાધાન થશે. કોઈને શંકાઓ હોય પ્રશ્નો પૂછવા હોય તો તંત્રીશ્રીના એડ્રેસ પર પૂછાવી શકશે. તેનું સમાધાન પ્રશ્ન સાથે અંકમાં પ્રગટ થશે.

કંદે કીલ્મ્બ્ર

પ્રેમ નો પગારવ

લેખક : ડૉ. આઈ. કે. વિજણીવાળા

ભગવાન સામે કોઈ ફર્દિયાદ નહીં !

આર્થર એશ વિભલ્ડન (ટેનિસ) નો એક અદ્ભુત સિતારો હતો. ૧૯૮૩ માં એને પોતાના હૃદયનું ઓપરેશન કરાવવું પડેલું. એ વરસોમાં એઈડ્સનો રોગ હજુ નવો નવો જ શોધાયેલો. એટલે લોહીમાં એની તપાસની આધુનિક પદ્ધતિઓપૂરી વિકસાવાઈ નહોતી. ઓપરેશન દરમિયાન આર્થર એશને એઈડ્સવાળા કોઈ ડેનર (રક્તદાતા)નું લોહી ચડાવાઈ ગયું. એના કારણે એને એઈડ્સ લાગુ પડી ગયો.

ધીમે ધીમે આર્થર એશ મૃત્યુની નજીક જવા લાગ્યો. એના પ્રત્યે સહાનુભૂતિ વ્યક્ત કરતા હજારો પત્રો આવવા લાગ્યા. એમાંના એક ચાહકે પોતાના પત્રમાં ભગવાન માટે ગુસ્સો વ્યક્ત કર્યો હતો. એણે લઘ્યું હતું કે, ‘મને સમજાતું નથી કે ભગવાને આ શું ધાર્યું છે ? એને કોઈ સેન્સ (સમજણ) નથી લાગતી. આવા ખરાબ રોગ માટે એણે તમને જ શું કામ પસંદ કર્યા હશે ? આટલા બધા માણસોમાંથી તમે જ શું કામ ?’

એ વખતે આર્થર એશે જવાબ આપ્યો હતો કે, ‘આખી દુનિયામાં પાંચ કરોડ બાળકો ટેનિસ શીખવાનું શરૂ કરે છે. એમાંથી ફક્ત પાંચ લાખ બાળકો જ બરાબર ટેનિસ શીખી શકે છે. એમાંથી પચાસ હજાર બાળકોને વ્યાવસાયિક દરજાનું ટેનિસ રમતાં આવડે છે અને ફક્ત પાંચ હજાર બાળકો જ ગ્રાન્ડ સ્લામ સ્પર્ધાઓ સુધી પહોંચે છે. ત્યાર બાદ માત્ર પચાસ જણ જ વિભલ્ડનની સ્પર્ધાનું પગથિયું ચડી શકે છે. એ પચાસમાંથી ચાર જણ સેમીઝાઈનલ અને ફક્ત બે જ જણ ફાઈનલ સુધી પહોંચી શકે છે. આ બધું પસાર કર્યા પછી જ્યારે હું વિભલ્ડનમાં વિજેતા બન્યો ત્યારે જીતનો કપ હાથમાં પકડીને મેં ભગવાનને એવું નહોતું પૂછ્યું કે હે ભગવાન ! મને જ તેં શા માટે આ કપ આપ્યો ? આટલા બધા માણસોમાંથી હું જ શું કામ ? તો પછી આજે મારા દુઃખમાં, મારી પીડામાં પણ મારાથી એને એવું ન જ પૂછી શકાય કે આવો રોગ તેં મને જ શું કામ આપ્યો ? હું જ શું કામ ? એ તો જેવી એની ઈચ્છા !’

***

નાની નાની તકલીફોમાં ભગવાનને જવાબદાર ગણતા આપણે સૌ અત્યંત સુખની પળોમાં ક્યારેય કહીએ છીએ કે હે ભગવાન, હું જ શું કામ સુખી ? નથી લાગતું કે એના માટે તો આર્થર એશ જેવી ઊંચી સમજણ જોઈએ ?

કંદે કીલ્મ્બ્ર

કંદે કીલ્મ્બુ

જાડનો ચમત્કાર !

એક સુથાર હતો. હંમેશાં આનંદમાં જ હોય. ખુશખુશાલ ચહેરો, તાજગીથી ભરપૂર વ્યક્તિત્વ અને એક-બે શબ્દોમાં જ કહીએ તો ભર્યોભર્યો માણસ ! આર્થિક પરિસ્થિતિ કંઈ ખૂબ સારી નહીં, પરંતુ કાયમ ખુશ જ દેખાય. એની જોડે કામ કરતા દરેક કારીગરને આ વાતની નવાઈ લાગે. કોઈ વળી એને આ અંગે પૂછે તો કહે કે, ‘અરે એ તો ઈશ્વરની અને એક ચમત્કારિક ઝાડની કૃપા છે !’

બધાને આ સાંભળીને નવાઈ લાગે, પરંતુ કોઈ કંઈ સમજી ન શકે. આમેય કારીગરોને આ બધી પળોજણમાં પડવાનો સમય કે ટેવ બેમાંથી એકેય ન હોવાથી કોઈ એની વાતમાં વધારે ઉંડું ન ઉત્તરતું, પરંતુ દરેકને સુથારની ખુશીનું કારણ જાણવાની ઈચ્છા તો રહેતી જ.

એક વખત એ સુથારની સાથે કામ કરતા બીજા એક કારીગરને એની જોડે એના ઘરે જમવા જવાનું થયું. આખા દિવસના કામ પછી થાકેલપાકેલ બંને જણા સુથારના ઘરે પહોંચ્યા. ઘરના આંગણમાં એક ઝાડ હતું. ઝાડ પાસે પહોંચ્યીને સુથારે પોતાનાં ઓજારોના થેલામાંથી એક ખાલી થેલી કાઢી. થેલીનું મોંઢું પહોળું કરીને એણે આંખો બંધ કરી. થોડી વાર એ એમ જ ઉભો રહ્યો. પછી એ ખાલી થેલીને જાણો કોઈ કીમતી વસ્તુ સાચવીને મૂકતો હોય એ રીતે ઝાડની નીચેની ડાળખી પર લટકાવી દીધી.

બસ ! એ જ ક્ષણે જાણો કોઈ ચમત્કાર થયો હોય એવો ફેરફાર એનામાં થઈ ગયો ! લોટરીના પહેલા ઈનામની સામે પોતાની ટિકિટનો નંબર જોઈને જેમ માણસ ખુશખુશાલ બની જાય એવો જ કંઈક આનંદ એના ચહેરા પર ફેલાઈ ગયો. ઘરમાં પ્રવેશતાં તો જાણો આનંદનો ઉભરો આવી ગયો હોય એવા એના હાવભાવ થઈ ગયા. એણે એની પત્ની સાથે હસીને વાતો કરી. બાળકોને ગળે વળગાડ્યાં અને પછી થોડીક વાર સુધી એમની સાથે ખૂબ ધિંગામસ્તી પણ કરી !

આ બધા સમય દરમિયાન એનો જોડીદાર આશ્ર્યથી દરેક ઘટનાને જોઈ રહ્યો હતો. એને નવાઈ લાગતી હતી કે ઘરીક પહેલાનો થાકેલપાકેલ અને રીતસર ફસડાઈને ચાલતો એ માણસ આમ સાવ અચાનક આટલો બધો બદલાઈ શી રીતે ગયો. એને આ બધામાં કંઈ જ ગળે ઉત્તરતું નહોતું. રાત્રે બધાં જોડે જમ્યાં. થોડી વાર ગાય્યાં માર્યાં અને જવાનો વખત થયો ત્યારે એણે સુથારને આ સંપૂર્ણ ઘટનાકમના રહસ્ય વિશે સવાલ કરી જ લીધું. બહાર ઝાડ પર એણે ખાલી થેલી શું કામ લટકાવી અને એ પછીની ક્ષણોમાં એનામાં આવો ફેરફાર શું કામ થયો એનું રહસ્ય પણ પૂછી લીધું.

સુથાર એના જોડીદારનો હાથ પકડીને એ ઝાડ પાસે લઈ ગયો. પછી બોલ્યો, ‘ભાઈબંધ ! એ બધો ચમત્કાર આ ઝાડનો છે !’

કંદે કીલ્મ્બુ

वंदे वीक्ष्म

‘આણો ચમત્કાર ? એ કઈ રીતે ?’ જોડીદારે પ્રશ્ન કર્યો.

‘આ જાડ તકલીફો તથા મુશ્કેલીઓ ટિંગાવવાનું જાડ છે.’ સુથારે કહ્યું.

‘એટલે ?’ પેલા માણસને હજુ કંઈ સમજાતું નહોતું.

‘જો, સાંભળ ! હું કામેથી પાછો ફરું ત્યારે મારી જોડે થાક, કંટાળો, મનદુઃખ, ચિંતાઓ, અણગમો, ચીરિયાપણું, કોધ એ બધું પણ આવતુંજ હોય છે. એ બધી તકલીફો વતાઓછા અંશે મારી સાથે રોજેરોજ અચૂક આવે જ ! હવે મારાં બાળકો તેમ જ મારી પત્નીને એ બધાં સાથે શી લેવાઈવા કે શું મતલબ ? એ તો બિચારા આનંદ અને હોંશથી મારા આવવાની રાહ જોતાં હોય છે. જો આ બધી વસ્તુઓને પણ હું મારી જોડે ઘરમાં લઈ જાઉ તો એ તકલીફો એમને પણ નાહક પીડા આપે, એટલે મેં એવો નિયમ બનાવ્યો છે કે જે કોઈ તકલીફ કે મુશ્કેલીનું મારા ઘરમાં કામ ન હોય તેને અહીં લટકાવી દેવી અને પછી જ ઘરમાં પ્રવેશવું. મારી તકલીફો તેમ જ મુશ્કેલીઓ આ ઝાડ પર સચવાઈ રહે અને સવારે કામે જતી વખતે હું એ થેલી ફરીથી મારી સાથે લઈ લાઉ અને ભાઈબંધ ! તું કદાચ નહીં માને ! પરંતુ હંમેશાં સવારે એક નવાઈની વાત બને છે !’

‘શું?’ એના ભાઈબંધ માટે તો આ બધી નવાઈની જ વાત હતી !

‘રાત્રે મેં જેટલી તકલીફો આ થેલીમાં મૂકી હોય છે એમાંથી મોટા ભાગની સવારે એની મેળે જ ગાયબ થઈ ગઈ હોય છે !’

પેલા માણસને સુથારના ખૂબ સુખી હોવાનું રહસ્ય એનાથી વધારે એક પણ શબ્દ બોલાયા વિના જ સમજાઈ ગયું !

(સા. પ્રેમનો પગરવ)

સમાચાર દર્પણ

વર્તમાન ગચ્છાધિપતિ પ. પુ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય હેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.ની

પાવન નિશ્ચામાં આગામી શાસન પ્રભાવક કર્યો.

- ❑ ચૈત્રમાસની ઓળિ રાજગૃહી તીર્થ (બાવળા - બગોદરા રોડ) થશે.
  - ❑ ચૈત્ર વદમાં સાધ્વીજ મ.ની ૧૦૦ ઓળિનાં પારણાનો કાર્યક્રમ અમદાવાદ યોજાશે.
  - ❑ વાલપુરા શ્રી વાસુપુજ્ય સ્વામી જિનાલય - પ્રતિષ્ઠા રજત જયંતિ મહોત્સવ વૈ. વ. ત થી વૈ. વ. પ યોજાશે.

કંદે કીલ્મ્બ કંદે કીલ્મ્બ

સૂત્ર પરિશીલન

- પંચાસ પ્રશ્નમેશપ્રભ વિ. ગણિ.

મહા પુણ્યોદયે પરમાત્માનું શાસન પામ્યા, જન્મથી જ આત્મ કલ્યાણનો માર્ગ મલી ગયો. છતાં સમજવાની ઉણપ (અધુરાશ) ને કારણે પાછી સંસારમાં રખડપણી.

આત્માને પરમાત્મા બનાવવા, પરમાત્મા, ગાણધર ભગવંતો, પૂર્વાચાર્ય ભગવંતો એ આપણાને અદ્ભૂત આગમ ગ્રન્થો, પ્રકરણગ્રન્થો આપ્યા. છતાં તેનું મુલ્ય ન સમજાયું અને રખડ્યા.

આ અંકથી મહત્વના સૂત્રો ઉપર થોડો વિચાર કરીશું. થોડું ચિંતન કરીશું.

પ્રથમ શ્રી નમસ્કાર મહા મન્ત્ર - આ એક મહામંત્ર જ નહીં. મહાગ્રન્થ છે. તેના ઉપર જેટલું લખાય તે ઓછું છે અનેક મહાપુરુષોએ નમસ્કાર મહા મન્ત્ર ઉપર ઘણું ઘણું લખ્યું છે. છતાં આપણે થોડું વિચારીશું.

નમસ્કાર મહામન્ત્ર ચૌદ પૂર્વનો સારછે. કલ્યસૂત્ર મહાગ્રન્થમાં સાંભળ્યું હશે ચૌદ પૂર્વનું પ્રમાણ કેટલું ? તેમાં બતાવેલ છે. ૧લું પૂર્વ લખવા ૧ હાથીના વજન જેટલી કોરી શ્યાહી પછી તેને પલાડી શ્યાહી બનાવી લખવાનું શરૂ કરાય તો પુરી શ્યાહી ખાલી થાય ત્યારે ૧લું પૂર્વ લખાય.

૨જુ પૂર્વ લખવા ૨ હાથીના વજન જેટલી શ્યાહી, ઉજું પૂર્વ લખવા ૪ હાથીના વજન જેટલી શ્યાહી, જ્યા માં ૮ હાથી, એમ ૧૪ પૂર્વ સુધી ડબ્બલ-ડબ્બલ હાથીના વજન જેટલી શ્યાહી જોઈએ. ચૌદેય પૂર્વ લખવા માટે ૧૬૩૮૩ હાથી ના વજન જેટલી કોરી શ્યાહી જોઈએ, તે શ્યાહીને ભીની કર્યા પછી લખવાનું શરૂ થાય તો શ્યાહી પૂરી થાય ત્યારે ૧૪ પૂર્વ પુરા લખાય.

આવડા મોટા મહાગ્રન્થનો સાર શ્રી નમસ્કાર મહામન્ત્ર માં છે. તો આ મન્ત્ર કેટલો મહાન હશે તે સમજાય છે ?

નવકારના એક એક અક્ષરે એક એક તીર્થની યાત્રા થાય. શ્રી નમસ્કાર મહામન્ત્ર ભાવથી ગાણવાથી ૬૮ તીર્થની યાત્રા નો લાભ મલે.

જૈન શાસનમાં જ નહીં, પરંતુ પુરા વિશ્વમાં નમસ્કાર મહામન્ત્ર જેવો કોઈ મહામન્ત્ર નથી.

નવકાર ના પહેલા પાંચ પદે પંચ પરમેષ્ઠિને નમસ્કાર થાય છે. નમસ્કાર મહામન્ત્ર ત્રિકાલ લક્ષી છે. એટલે પ્રથમ પદ “નમો અરિહંતાણં” માં ભૂતકાળ માં (અનાદિ કાળથી આજ સુધીમાં) થયેલા અરિહંત પરમાત્માને, વર્તમાનમાં વિચરતા (વિહરમાન) અરિહંત પરમાત્માને અને ભવિષ્યાં (આવતા અનંત કાળમાં) થનાર અરિહંત પરમાત્માને નમસ્કાર થાય છે.

“નમો સિદ્ધાણં” માં પણ ત્રાણેય હાલના સિદ્ધ ભગવંતોને “નમો આયરિયાણં” માં ત્રાણેય હાલના આચાર્ય ભગવંતોને, “નમો ઉવજ્જાયાણં” માં ત્રાણેય હાલના ઉપાધ્યાય ભગવંતોને “નમો લોએ સવ્વસાહૂણં” માં પણ ત્રાણેય હાલના સાધુ ભગવંતોને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે.

એક અરિહંત પરમાત્માને ભાવથી એક પણ નમસ્કાર કરવામાં આવે તો જીવ સંસારથી પાર ઉત્તરે છે. જ્યારે નમસ્કાર મહામન્ત્ર માં અનંતા અરિહંત ભગવંતોને, અનંતા સિદ્ધભગવંતોને, અનંતા આચાર્ય ભગવંતોને, અનંતા ઉપાધ્યાય ભગવંતોને, અનંતા સાધુ ભગવંતોને નમસ્કાર થાય છે. આવા મહામન્ત્ર નો જાપ કરનાર જલ્દીથી સંસાર પાર ઉત્તરે છે.

નવ લાભ નમસ્કાર મહામન્ત્ર ના જાપ કરનાર ક્યારેય નરકમાં જતો નથી. “નવ લાભ નરક નિવારે” નવલાભ જાપ કરનારને ક્યારેય દુર્ગતિ થતી નથી.

શ્રી નમસ્કાર મહામન્ત્રની બીજી પણ વિશેષ વાતો હવે પછીના અંકમાં વિચારીશું.

કંદે કીલ્મ્બ કંદે કીલ્મ્બ

કંદે કીલ્મું કંદે કીલ્મું કંદે કીલ્મું કંદે કીલ્મું

કુલા કેરા જાગમાં

શલોક

પૃથિવ્યાં ત્રીણિ રત્નાનિ । જલમનં સુભાષિતં ।
મૂઢૈઃ પાષાણ ખણ્ડેષુ । રત્ન સંજ્ઞા વિધીયતે ॥

(અર્થ: આ પૃથ્વી ઉપર ત્રીણિ રત્નાનિ છે, ૧ જળ, ૨ અન્ન અને ૩ સારી વાણી. એ લોકો મૂર્ખ છે કે કેઓ પચ્છારને રત્નાની કહે છે.)

કાવ્ય

જો ન મિલા મુઝે ઉસ કે દુઃખ મેં,
જો મિલા ઉસે ક્યોં ભુલ જાઉં.
દુઃખ કે ચૂલ્લબર પાની મેં,
અપની ખુશી કી દુનિયા ક્યોં દુબાઉં ।
કહીં ન કહીં કુષ તો કમ રહેગા હી,
કુષ ન કુષ પહોંચ સે દુર રહેગા હી
ક્યોં હર ઘડી ઉસીકી સિકાયત કરતી જાઉં,
ક્યોં જુવનમેં સ્વયં કાંટે બોતી જાઉં ।
જો ચાહા ! યદી સબ મિલ,
તો ફરી ચાહને કો ક્યા રહજાતા,
ઓર ચાહે અગર જુવન ભી ક્યા રહજાતા,
ઇશ કૃપા સે મિલા, ઉસી મેં મગન હો જાઉં ।
અપની પીડા કો ઇતના ક્યોં સહલાઉં,
કિ અણુ જૈસી વહ વિરાટ શિલા બનજાએ.
ક્યોં અપની પીડા મેં ઇતની દુબ જાઉં,
કિ કિસી દુસરે કે આંસુ દેખ હી ન પાઉં ।

(નંદીની મહેતા)

વિસ્મયકારક જગત

■ ગીરગાઢા નજુક ફાટસર ગામે તા. ૧૪-૦૭-૧૯૮૫ ના દિવસે આશ્ર્યકારી ઘટના ઘટી ગામવાસીઓ વરસાદની પ્રાર્થના કરી રહ્યા હતા, ત્યારે અચાનક વાદળો ઘેરાઈ આવ્યા અને થોડી જ વારમાં ઝરમર ઝરમર વરસાદના પાણી સાથે જુવાર પણ વરસતી હતી. સૌ ગામવાસીઓ વરસાદ નિહાળેલ જુવારના લાલ ચટક દાણા કેટલાક મકાનના નળિયા કે અગાશી ઉપરપણ ઘણા વખત સુધી મોજુદ હતા.

કંદે કીલ્મું કંદે કીલ્મું કંદે કીલ્મું કંદે કીલ્મું

કંદે કીલ્મ્બુ

- જ્યુ ફાઉન્ડેશનના કિનારા ઉપર ઇ.સં. ૧૮૮૦ માં લાલરંગ નો વરસાદ વરસ્યો તેમ જ ૧૫' ઈચ્છા લાંબા અને ૮' ઈચ્છા લાંબા બરફનાટુકડા વરસ્યા હતા.
- તા. ૧૪-૦૬-૧૮૮૦ ના રશિયામાં લાલ, સફેદ અને આસમાની રંગના કરાનો વરસાદ પડ્યો હતો.

શાયરી

થતે કેવું સારં અગર, મનને હોત પગતો ?
કદી તો થાકીને ભટકી ભટકી જત અટકી

(વિપિન પરીખ)

દાસ્યમ

પોપટ વેચનાર : શેઠજી આ પોપટ કલાકાર છે લઈ લો.

શેઠ : શું વિશેષતા છે.

પોપટ વેચનાર : એના બે પગમાં બે અલગ અલગ રંગની દોરી બાંધી છે.

તેમાં કાળી દોરી બેંચો એટલે જ્યશ્રી કૃષ્ણ અનેસફેદ દોરી બેંચો એટલે જ્ય શ્રી રામ બોલે છે.

શેઠ : બંને દોરી બેંચીએ તો ??

પારધી સમજે એપહેલાં જ પોપટ : તારો બાપ હેઠો પડો.

કંદે કીર્તનું શાષ્ટ સુડોકુ

શાષ્ટ સુડોકુ

મહાવીર સ્વામિને નમ:

			મ:			
ર	ને		મિ	મ:		
ન		વી	ર	મ		હા
વી	ર			સ્વા	મિ	
સ્વા					ર	
ને	મ			મ:	ન	
વી		મિ	ન	મ:		સ્વા
મ:	મ		ર		વી	
		સ્વા				

સ્વીચ્છા :-

- (૧) અહીં નવ બોક્સ છે. દરેકમાં ૯ ખાના છે.
- (૨) દરેક બોક્સમાં ‘નામ’ ના ૯ અક્ષર આવવા જોઈએ
- (૩) દરેક આડી - ઊભી પંક્તિમાં પણ આવવા જોઈએ.

શાષ્ટ જગ્યા

૧	૨		૩		૪	
૫			૬		૭	
૮						
૧૧	૧૨				૧૦	
	૧૪					

(શાષ્ટ જગ રૂપ-૦૫-૨૦૧૬ સુધી ભરીને મોકલવું)

શાષ્ટ સુડોકુ : ૧ નો જવાબ

ને	વા	સુ	ન	મિ	સ્વા	જય	મ:	પૂ
પૂ	જય	ને	મ:	ને	સુ	વા	મિ	સ્વા
સ્વા	મ:	મિ	જય	વા	પૂ	ન	સુ	ને
મિ	ન	વા	સુ	જય	ને	પૂ	સ્વા	મ:
પૂ	ને	મ:	સ્વા	ન	મિ	સુ	વા	જય
સુ	સ્વા	જય	વા	પૂ	મ:	મિ	ને	ન
જય	મિ	ને	પૂ	મ:	વા	સ્વા	ન	સુ
ન	સુ	મ:	મિ	સ્વા	જય	ને	પૂ	વા
વા	પૂ	સ્વા	ને	સુ	ન	મ:	જય	મિ

આડા શાષ્ટો

(૧) એક પાર્શ્વનાથ	(૭)
(૫) દેવ, સૂર	(૩)
(૭) ભગવાન	(૩)
(૮) કાર્ય	(૩)
(૧૧) મગન, લીન	(૨)
(૧૩) જીવીત સ્વામિનું તીર્થ	(૨)
(૧૪) નમૃત્યુણં નું પદ	(૫)

ઊભા શાષ્ટો

(૨) એક સૂત્ર	(૪)
(૩) પત્ર, પાંદડું	(૨)
(૪) એક બાદશાહ	(૪)
(૪) એક પાર્શ્વનાથ	(૪)
(૬) રેતાળ પ્રદેશ	(૨)
(૮) વિનંતિ	(૩)
(૧૦) એક તીર્થ	(૨)
(૧૨) દેહ, શરીર	(૨)
(૧૩) જ્ઞાન	(૨)

॥३॥ ॥४॥ ॥५॥ ॥६॥ ॥७॥ ॥८॥ ॥९॥ ॥१०॥ ॥११॥ ॥१२॥ ॥१३॥ ॥१४॥ ॥१५॥ ॥१६॥ ॥१७॥ ॥१८॥ ॥१९॥ ॥२०॥

॥ हर किसी पर विश्वास मत करो ! ॥

लेखक : आ. वि. श्री भद्रगुप्तसूरजी म.सा. (प्रिय दर्शन)

लीलावती नाम की नगरी थी ।

राजा का नाम था मुकुन्द एवं रानी का नाम था सुशीला ।

एक दिन राजा मुकुन्द अपने राजपुरुषों के साथ जंगल में सैर हेतु गया था । जब वह वापस लौटा तो रस्ते में नगरके दरवाजे पर एक कूबड़े आदमी को नाचते-गाते हुए देखा । राजा उसे अपने महल में ले गया ।

अलग-अलग तरह की चेष्टाएँ एवं मुँह चिढ़ाना वगैरह करके वो कूबड़ा राजा-रानी का मनोरंजन करने लगा । राजसभा में भी वह आता और रानीवास में भी बेधड़क चला जाता । उसे कहीं भी जाने की, घूमने की इजाजत मिल गयी थी ।

एक दिन महामंत्री मतिसार गुप्त मंत्रणा करने के लिए राजा के पास आये... राजा के पास कूबड़े को बैठा हुआ देखकर महामंत्री ने कहा :

‘महाराजा, गुप्तखंड की बातें बाहर की व्यक्ति के कानों पर नहीं पड़नी चाहिए । गुप्त बातें चार कानों तक सीमित रहे यही अच्छा है । वरना छह कानों में बात फैलने से कभी मुश्किली पैदा हो सकती है...’

‘यह कूबड़ा तो अपना अत्यन्त विश्वसनीय है... उसके कान पर पड़ी बात गुप्त ही रहेगी...’

‘हो सकता है गुप्त रहे...पर...कभी कभार...’

‘चिन्ता मत करें...’ राजा ने कूबड़े को दूर नहीं किया । महामंत्री मन मसोसकर रह गये... उन्होंने इधर-उधर की गपशप करके बिदा ली ।

एक दिन एक यात्री पुरुष राजसभा में आया । वह सिद्ध मांत्रिक था । राजा की सेवा-भक्ति से प्रसन्न होकर उसने राजा को ‘परकायप्रवेश’ की विद्या दी । मंत्र देकर वह मांत्रिक वहाँ से चला गया ।

राजा जब मंत्र सीख रहा था उस समय वह कूबड़ा भी वहीं पर बैठा हुआ था । उसने योगी के शब्द सुने थे । अब जब राजा रोजाना बोलकर मंत्र जाप करता है... तो उस कबड़े ने भी वह मंत्र सुन सुनकर याद कर लिया । राजा को इस बात का ध्यान नहीं रहा... उसे कबड़े पर कोई शंका या संदेह तो था ही नहीं !

एक दिन राजा घुड़सवारी करता हुआ उस कूबड़े को लेकर जंगल में शिकार करने गया । जंगल में किसी ब्राह्मण का शव पड़ा हुआ था । राजा ने वह शव दो । राजा को ‘परकाय प्रवेश’ विद्या का प्रयोग करने की इच्छा हुई । उसने कूबड़े से पूछा :

॥३॥ ॥४॥ ॥५॥ ॥६॥ ॥७॥ ॥८॥ ॥९॥ ॥१०॥ ॥११॥ ॥१२॥ ॥१३॥ ॥१४॥ ॥१५॥ ॥१६॥ ॥१७॥ ॥१८॥ ॥१९॥ ॥२०॥

‘बोल, मंत्र की महिमा तू सचमुच मानता है या नहीं ?’

‘नहीं महाराजा, मैं किसी भी मंत्र-तंत्र में बिल्कुल भरोसा नहीं रखता।’

‘पर यदि मैं तुझे प्रत्यक्ष मंत्र की महिमा दिखा दूँ तो ?’

‘तब तो मानना ही पड़ेगा न !’

‘तो ले... मेरे इस घोड़े को संभालना। मैं इस मृतदेह में प्रवेश करूँगा। यह मृत देह जिन्दा हो उठेगा।’

‘और आपके देह का क्या होगा ?’

‘वह मुरदे की भाँति पड़ा रहेगा।’

‘फिर ?’

‘फिर वापस मैं मेरे देह में प्रवेश कर लूँगा... तब यह ब्राह्मण का शरीर वापस मुरदा बन जायेगा। मृतदेह हो जायेगा।’

राजा घोड़े पर से नीचे उतरा। घोड़ा कूबड़े को सौंपकर उसने मंत्रस्मरण किया। उसकी आत्मा ने विप्र के मृतदेह में प्रवेश कर दिया। विप्रदेह-ब्राह्मण का शरीर सजीव हो उठा। राजा का शरीर निश्चेष्ट-निष्प्राण होकर पड़ा रहा। ब्राह्मण के शरीर में रहा हुआ राजा कूबड़े को पूछता है :

‘देखा न मंत्र का प्रभाव ?’

‘हाँ, महाराजा ! अब मैं भी यही प्रयोग करता हूँ...’ यों कहकर तुरन्त उसने मंत्र का स्मरण किया और राजा के मृतदेह में प्रवेश कर दिया। कूबड़े का शरीर निष्प्राण हो गया।

कुबड़ा राजा हो गया... राजा तो ब्राह्मण के शरीर में ही था।

राजा सकपका गया... उसने पूछा : ‘तूने यह मंत्र सीखा कब ?’

कूबड़ा अब हँसता हुआ कहता है... ‘आपके मुँह से सुन-सुन कर...।’

राजा ने कहा : ‘ठीक है... तूने सीखा... मुझे कोई एतराज नहीं है... अब तू मेरे शरीर में से निकल जा... ताकि मैं वापस अपने शरीर में प्रवेश कर सकूँ !’

कूबड़ा ठहाका मार कर हँसा और बोला : ‘अब मैं इस शरीर को छोड़ूँ, इतना मूर्ख थोड़े ही हूँ ! अब तो मैं ही राजा हो गया हूँ... तू तेरे इस ब्राह्मण के शरीर में रहकर भटकते रहना...।’ यों कहकर वह घोड़े पर सवार होकर नगर में आ गया... राजमहल में गया। अंतःपुर में जाकर रानी से मिला... और राजा की भाँति जीने लगा।

इधर राजा के पछतावे का पार नहीं है... पर अब उसकी सही बात को भी मानेगा कौन ? कोई सबूत तो था नहीं। वह राजा बेचाराब्राह्मण के वेश में परदेश चला गया।

॥३॥ वंदे वीरम् ॥४॥

उधर एक बार रानी ने राजा बने हुए कूबड़े से पूछा : ‘स्वामिन्, आपका वो कूबड़ा क्यों नहीं दिख रहा है... आजकल ? पहले तो बेशरम कितना आता-जाता था ?’

राजा ने कहा : ‘जंगल में जानवर ने उसको मार डाला...’

‘अच्छा हुआ बला टली... कितनी गंदी हरकतें करता था कभी कभार तो !’

राजा मन में सोचता है – ‘बला टली नहीं हैं... बला तो तेरे ऊपर सवार है... तेरे साथ है... और साथ रहेगी... तुझे अभी पता कहाँ है ?’

राजा रोजाना अन्तःपुर में आता है... घंटों तक वहीं पड़ा रहता है... राजकाज में ध्यान नहीं देता है... कभी-कभी तो बचकानी हरकतें करता है... रानी को ताज्जुब होने लगी : ‘कूबड़े के मरने के पश्चात् महाराजा में बहुत बदलाव आ गया है... उनकी वाणी... उनकी बोलचाल... उनकी भाषा... उनके तौर तरीके... सब कुछ बदला-बदला सा लगता है। क्या हो गया है राजा को ?’

रानी ने एक दिन महामंत्री मतिसार के समक्ष अपनी उलझन रखी। महामंत्री अनुभवी थे। विचक्षण ते। उन्हें भी राजा का बर्ताव अजीबोगरीब तो लग ही रहा था। उन्होंने रानी से कहा :

‘महादेवी, आप चिंता न करें... कुछ ही दिन में भेद का पता लग जायेगा।’

महामंत्री को मालूम था कि योगी ने राजा को ‘परकाय प्रवेश’ की विद्या दी हुई है। उसके आधार पर उन्होंने कुछ अनुमान लगाया। महामंत्री ने एक दिन राजा से कहा :

‘महाराज, आपके ग्रहयोग अभी ठीक नहीं हैं... अतः राजपुरोहित के कहे अनुसार यदि दानशाला चालु करें... काफी दान-पुण्य करें तो ग्रहदशा सुधर जायेगी।’

राजा ने अनुमति दे दी। महामंत्री ने दानशाला चालू करवा दी।

दानशाला में कई तरह के याचक-ब्राह्मण आने लगे। महामंत्री स्वयं उन सबके पैर धोते हैं एवं पैरधोते समय आधा श्रूक बोलते हैं :

‘षट्कर्णो भिद्यते मंत्रः कुञ्जकान्नैव भिद्यते।’

इसके बाद सबको भोजन वगैरह करवाते हैं। हजारों ब्राह्मण इस दानशाला की प्रशंसा सुनकर दूर-दूर से वहाँ पर आने लगे। ब्राह्मण देह में रहा हुआ राजा मुकुन्द भी एक दिन अपनी नगरी लीलावती की दानशाला में चला आया। उसका मन काफी उदास था। मंत्री ने उसके पैर भी धोये एवं आधा श्रूक बोला... वह सुनकर राजा चौँका और उसने जवाब दिया :

‘कुञ्जोऽयं जायाते राजा, राजा भवति भिक्षकः।’

यानी कि मंत्री ने कहा : ‘छह कान मं गयी हुई बात फैल जाती ही है पर कूबड़े से नहीं फैलती...’ राजा

॥५॥

ਵੰਦੇ ਕੀਲਸ਼

ने कहा : 'यह कूबड़ा राजा बनता है... एवं राजा भिखारी बनता है...' ।

मंत्री सुनकर खुश हो उठे। उन्हें जिनकी तलाश थी, वह असली राजा ब्राह्मण के रूप में मिल गया। मंत्री ने राजा को अपनी हवेली में ले जाकर छुपा कर रखा। राजा से सारी बात जान ली।

फिर महामंत्री रानी के पास गये... रानी आँसू बहा रही थी चूँकि उसका तोता मर गया था। उसे अपना तोता बड़ा प्यारा था। मंत्री ने अवसर देखकर कहा :

‘महादेवी, महाराजा को बुलवाकर कहिये कि इस तोते को किसी दुष्ट बिल्ली ने मार डाला है... तोता मुझे जान से भी प्यारा है... आप इसे किसी भी उपाय से सजीव कीजिए... योगी... संन्यासी को बुलाकर मंत्र पढ़वाकर भी इस तोते को सजीव कीजिए... योगी... संन्यासी को बुलाकर मंत्र पढ़वाकर भी इस तोते को सजीव कीजिए... बस फिर तो मैं आप कहोगे वैसा ही करूँगी... यदि आपको मेरे पर सच्चा प्यार है तो किसी भी तरीके से इस तोते को जीवित करें... वरना इस तोते के साथ मैं भी अग्निस्नान कर लूँगी।’

रानी ने राजा को बुलाकर उसी तरह से बात कही। राजा के शरीर में रहे हुए कूबड़े ने सोचा : 'मैं खुद ही तो मांत्रिक हूँ... मेरी 'परकायप्रवेश विद्या' के बल पर तोते के मृतदेह में प्रवेश करके एक बार उसे जिन्दा करके बता दूँ...' रानी मेरे पर खुश हो जायेगी... वो फिर मेरी दासी बन जायेगी...'। यह सोचकर उसने रानी से कहा : 'देख, तेरा यह तोता अभी जिन्दा हो जायेगा... पर तब तक मेरा शरीर निष्प्राण होकर पड़ा रहेगा... तू उसे सम्भालना। एक ही प्रहर के बाद मैं वापस अपने शरीर में लौट आऊँगा।'

‘ओह... यह तो काभी गजब ! आप खुद यह चमत्कार कर दिखायेंगे क्या ?’

कूबड़े ने राजा का शरीर छोड़ा और तोते के शरीर में प्रवेश कर दिया। तोता जिन्दा हो उठा। रानी नाच उठी। तोते को खिलाती हुई वो दूसरे खंड में चली गयी।

इधर महामंत्री आनन-फानन जाकर असली राजा को रानी के कमरे में लिवा लाये। राजा ने तुरंत मंत्रजाप करके अपने शरीर में प्रवेश कर दिया। राजा ने महामंत्री का बहुत-बहुत आभार माना।

महामंत्री ने रानी से तोता लेकर उसे मार डाला। रानी को अपना असली राजा मिल गया। राजा को भी अब अक्ल आ गयी। महामंत्री की बात अब उसकी समझ में आयी।

जाने-समझे एवं देखे-परखे बगैर किसी भी अनजान अयोग्य व्यक्ति पर बहुत ज्यादा विश्वास नहीं करना चाहिए।

લઘુકથા

- પંચાસ પ્રશ્નમેશપ્રભ વિ. ગણિ.

વિદેશી ઉદ્યોગપતિ ઉદ્યોગમાં રચ્યોપચ્યો છતાં પરિવાર પ્રત્યે લાગણીના તંતુથી જોડાયેલો.

આજ-કાલના બિજનેશમેનોને પૈસો વહેલાં પરિવાર પછી. આપણે જે ઉદ્યોગપતિની વાત કરવી છે તેના લગ્ન થયા. બિજનેશ ના સમયે બિજનેશ ઘરમાં બિજનેશ ન લાવે.. પત્ની સાથે પ્રેમથી વાતો કરે. સમય પસાર થાય.

એક પુત્રીનું પરિવારમાં આગમન થયું. ઘરનું વાતાવરણ આનંદમય બન્યુ. ઘરમાં કલરવ થવા લાગ્યો. નાની બાળિકાને માતા-પિતા બન્ને નો અદ્ભૂત પ્રેમ મળ્યો.

જગતમાં સર્વના દિવસો સમાન નથી જતા. પુત્રીને વર્ષ પણ ન થયું. ત્યાં માતાનું મૃત્યુ થયું.

પત્નીના ભરણથી ઉદ્યોગપતિ દુઃખી - દુઃખી થઈ ગયો. પરંતુ નાની બાળકીના ઘડતર માટે હૃદય કઠન કર્યું. બાળકીને માતા-પિતા બન્નેનો પ્રેમ આપવા મનને મક્કમ બનાવ્યું. બીજા લગ્ન પણ ન કર્યા.

બાળકીને બહુ જ લાડ-કોડથી ઉધેરી પાણી માંગે ત્યાં દુધ હાજર થાય, નોકર-ચાકરો પણ તેને દુઃખી ન થવા દે મન-ફાવે ત્યારે બાળકી ઓફીસે પણ આવે. ઘરમાં કે ઓફીસમાં તોફાન કરે, ધમાલ કરે, કંઈ તોડ-ફોડ પણ થાય છતાં તેને કોઈ ધમકાવે પણ નહીં. ખૂબ જ લાડમાં રખાય.

તેની નાની - નાની ફેન્ડો આવે તોવિશાલ બંગલાના ગ્રાઉન્ડમાં સાથે રમે. બધાને નાસ્તા-પાણી પણ કરાવે બસ એક જ ભાવ. પુત્રી ખુશ રહેવી જોઈએ.

કોણ જાણે બાળકીના સુખને નજર લાગીએ. તેનું શરીર ધીરે ધીરે ગળતું ગયું. શરીરમાં નબળાઈ આવી. સારામાં સારા ડૉક્ટર દ્વારા ચેકીંગ થયું. બ્લડ ટેસ્ટ આખરે નિદાનમાં લ્યુકોમિયા. સારા થવાની કોઈ શક્યતા નહીં. થોડા સમયમાં આયુ પૂર્ણ થયું. બાળિકા ભૂતકાળ બની ગઈ. મૃત્યુને વરી.

ઉદ્યોગપતિને ક્યાંય ચેન નથી. આજો દિવસ આંખોમાંથી અશ્રુધાર વહે છે. ખાવા-પિવાનું પણ ભાવતું નથી. મિત્રો ખૂબ ખૂબ સમજાવે આશ્વાસન આપે છતાં શોક દૂર થાય નહીં.

એક વખત રાત્રે ઉઘમાં સ્વખ શૈત વસ્ત્રોમાં નાની નાની બાળકીઓ કમ બદ્ધ જઈ રહી છે. જાણે દેવલોકની પરિઓ લાઈન સરચાલી રહી છે. તેને પોતાની બાળકી યાદ આવી. લાઈનમાં જોતો તેની પુત્રી પણ દેખાઈ ત્યાં ગયો પુત્રીને કહ્યું, “બેટી ! સુખી તો છે ને ?” દિકરીએ કહ્યું, “હા પણ્યા ! સુખી છું.”

ઉદ્યોગપતિ એ જોયું તો બધી બાળકીઓના હાથમાં મિણબતી પ્રકાશ આપી રહી છે. પોતાની દિકરીની મિણબતી બુઝાયેલી છે. ત્યારે તેમને પુછ્યું, “બેટી ! બધાની મિણબતી ચાલુ છે. તારી કેમ બુઝાયેલી છે. - દિકરી (રડતાં રડતાં) “મારી મિણબતી દેવદૂત આવી વારંવાર ચાલુ કે છે. પરંતુ પણ્યા ! તમારી આંખના આંસુ તેને બુઝાવી નાંબે છે.”

એટલામાં ઉદ્યોગપતિની આંખ ખુલી ગઈ. આંતર આંખ પણ ખુલી ગઈ. “હું કોઈની મિણબતી ચાલુ કરી શકું તો તો ઘણું સારું. પરંતુ કોઈની મિણબતી તો મારે બુઝાવવી ન જોઈને ?” ત્યારથી તેમનું રોવાનું બંધ થઈ ગયું.

આપણે કોઈકનું ભલું કરી શકીયે તો ઘણું ઉત્તમ પરંતુ કોઈકનું ખરાબ તો આપણાથી ન જ થવું જોઈએ. આટલું તો નક્કી કરીએ જ.

કંદે કીલ્મ્બ કંદે કીલ્મ્બ

હાસ્ય મેવ જથે

જવરામ : મારા બાપુજી કોઈપણ વિષય ઉપર કલાક સુધી બોલી શકે છે.

મન મોજુ : એમાં શું મારી મમ્મી કોઈપણ વિષય વગર કલાકો સુધી બોલી શકે છે.

***

મન મોજુ : મારા પિતાજની યાદ શક્તિ ઘણી ખરાબ છે.

જવરામ : કેમ, તેઓ જલ્દી ભૂલી જાય છે.

મન મોજુ : ના રે, મુસીબત તો એ છે તેઓ કંઈ ભૂલતા જ નથી.

***

એક પ્રખ્યાત ડોક્ટર પહેલી વાર દર્દીનિ તપાસવાની રૂ. ૫૦ અને બીજી વાર તપાસવાની રૂ. ૨૦ ફી લેતા હતા.

જવરામ ૫૦ રૂ. ન ભરવાપડે માટે બીજીવાર બતાવનાર તરીકે હાજર થયો ને એકદમ બોલ્યો, લ્યો સાહેબ ! આજે ફરીવાર આવ્યો છું.

ડૉ. તેને તપાસીને કહ્યું, ‘તમે પહેલી વારની આપેલી દવા ચાલુ રાખો.’’ દર્દીનિ નીચું મોઢું કરીને રૂ. ૨૦ ભરી દેવા પડ્યા.

***

T.T. : ભાઈ તમારી ટીકિટ બતાવો.

મુસાફર ? લો આ રહી ટિકિટ.

T.T. : અરે, આ ટિકિટ તો જુની છે. મુસાફર તો પછી આ ટ્રેન પણ ક્યાં નવી છે ?

***

શિક્ષક : બાળકો મહેતનાં ફળ મીઠાં હોય છે.

મન મોજુ : સર, કાલે મેં ખૂબ મહેનત કરી એક લીંબુ તોડ્યું, પણ એ તો ખાદું નીકળ્યું.

***

શિક્ષક : પણ્ણુ કહે જોઈએ, દુષ્કાળ અને પૂર વચ્ચે શોતફાવત છે ?

જવરામ : દુષ્કાળમાં નેતા મોટર અને જ્પમાં ફરે છે અને પૂરમાં હેલિકોપ્ટરમાં જાય છે.

***

શિક્ષક : બે તગડા મળે તો શું થાય ?

મન મોજુ : બીજું શું થા ? બે તગડા મળે તો લડાઈ થાય.

***

પિતા : આજે કેમ ઉદાસ દેખાય છે.

જવરામ : બાપુ તમને યાદ છે ને ! અમારા સાહેબ માંદા હતા.

પિતા : તે શું એ મરી ગયા.

જવરામ : ના, ના એ તો સાજ થઈ ગયા.

***

૧૮

‘કાલધર્મ પામેલ છે.’

નીતીસૂર્રિ સમુદ્દરાયના પ.પૂ.ગ.આ.દે.શ્રી હેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.ના આજાવતી દાનદાતાશ્રીજી મ.સા.ના શિષ્યા પૂ.સા.શ્રી મિત્રપ્રભાશ્રીજી મ.સા. ઉમ્ર ૮૮ વર્ષ દિક્ષા પર્યાય પપ વર્ષ સંસારી નામ (સુખીબાઈ રાઈચંદજી બેડા) કર્મ ભૂમિ - (ભબુતમલજી નાના) માતાનું નામ : દુલ્લબાઈ, પિતાનું નામ : રાઈચંદજી, દિક્ષાસ્થલ - કવલીતીર્થ (રાજ.) ૨૦૧૭ વર્ષ વરી દિક્ષા - પાદરલી (રાજ.) સ્વર્ગવાસ - લુણાવા, માઘ સુદી ૫ (વસંત પંચમી) ૧૨-૦૨-૨૦૧૬, તપશ્ચર્યા : ઉ૨, ઉ૪, ૧૫, ૧૬, ૧૧, ૮, ૭, ૫, ૩, ૨ ઉપવાસ, શ્રેણિતપ, ચત્તારી અહૃ દસ દોય, સિદ્ધિતપ, સમ્મેતશિખર તપ, મોટો પખ્ખવાડીયો, ૨૪ ભગવાનના આયંબીલ તથા કલ્યાણક તપ, સહયોગુટતપ, સિંહાસન તપ, સમવસરણ, ધર્મયક તપ ઉ વાર, નવકારમંત્રના ૬૮ ઉપવાસ એકાન્તર, બીજ, પાંચમ, મૌન એકાદશી, દશ પચ્ચખાણા, ૫ વાર નવ્યાણુ યાત્રા, વિશ સ્થાનક તપ, વર્ધમાનતપની ઉર ઓળી, હંમેશા બિયાસણા, આજીવન ૧૫ લિલોતર છૂટ, મેવા, મિઠાઈ, ફરસાણ, નમકીન ત્યાગ, કૂટ બિમારીમાં ઉ છૂટ બીજો પ્રાય ૨૮ વર્ધથી ત્યાગ.

વિહાર રાણકપુર નાકોડા, જેસલમેર, જોધપુર, આદી રાજસ્થાનમાં ગુજરાત શંખેશ્વર, વાવ, એ.પી, રતલામ, ઈન્દ્રાંગેર, નામલી, ઉદયપુર, નીમચ, મેવાડ, બિહાર, સમ્મેતશિખર, ઝારખંડ, કચ્છમાં મદેશ્વર વાંકી, સુથરી, જખો, ભૂખ આદિ અનેક તીર્થની યાત્રા કરી અપ્રમત્તભાવે સ્વાધ્યાય જાપ કરતા ક્યારે વળ પ્રમાણ કર્યો નથી.

प्रायः ज्ञवन् दरम्यान टेको के सूता सूता स्वाध्याय जाप नहि

જયણા

- કીડી-હળદર, કંકુ, કેરોસીન, બામ, ટેલ્કમ પાવડર, કપૂર, ડામરની ગોળીની વાસથી દૂર ભાગે છે, મરતી નથી.
- અથાણાંની શીશી પર દિવેલ લગાવવાથી કીડીઓ નથી આવતી.
- મંકોડા - કપૂરથી દૂર થાય છે.
- મચ્છરથી બચવા માટે મચ્છરદાની વાપરી શકાય. તેની 'મેટ' થી કયારેક મચ્છરો મરી પણ જાય છે.
- પુસ્તકો વિ. માં ડામરની ગોળી, ઘોડાવજ વિ. રાખવાથી ઊધરી થતી નથી.
- ઉદરો લાલ મરચાંના પાઉડરથી દૂર ભાગે છે.
- ગરોળી મોરપીઠથી દૂર રહે છે.
- કપડાં ધોતાં પહેલાં બિસ્સાં વિ. બરાબર જોઈ લેવા જોઈએ. ઘણીવાર તેમાં માંકડ હોય છે.
- એંઠા ખોરાક, પાણી માં ૪૮ મિનિટ પછી અસંખ્ય સંમૂચ્યી મનુષ્યોની ઉત્પત્તિ થાયછે. એટલે એંટું ન મૂકવું. થાળી ધોઈને પી લેવી. ત્યાર પછી કપડાથી લૂણીને કપડું સૂક્કવી ઢેવું જોઈએ.
- એ જ રીતે શરીરનો મેલ, પસીનો, લોહી, મળ, મૂત્ર આદિ બધામાં બે ઘડી પછી અસંખ્ય સંમૂચ્યી મનુષ્યોની ઉત્પત્તિ થાય છે. એની વિરાધનાથી બચવા ગુરુ ભગવંતનું માર્ગદર્શન લેવું.
- મકાનમાં લોન / વનસ્પતિ ઉગાડવાથી અનેક જીવોની હિંસા થાય છે. દરેક વનસ્પતિની કુંપળો અનંતકાય હોય છે. વળી ધોડના કુંડા, ઘાસની નીચે લીલ ઉત્પત્ત થાય છે. એટલે અતિશય વિરાધક એવી આ પ્રવૃત્તિ ન કરવી.
- ડિસ્પોરેબલ ડિશ/ગ્લાસ વિ. વાપરીને ગમે ત્યાં ફેંકવાથી કીડી વિ. જીવોની વિરાધના, જ્ઞાનની આશાતના થાય છે.
- ઘાસ પર ચાલવાથી ઘાસના જીવોને ભયંકર પીડા થાય છે. ગર્ભવતી સ્ત્રીના પેટ પર ચાલવાથી ગર્ભના જીવને જેવી પીડા થાય, તેવી પીડા વનસ્પતિના જીવને થાય છે. એટલે ઘાસ પર ચાલવું નહીં. લોન ઉગાડવી નહીં....
- વીજળીથી ચાલતા સાધનોમાં તેઉકાયની વિરાધના પુષ્ટ થાય છે. તેથી તેના ઉપયોગમાં પણ નિયંત્રણ કરવું જોઈએ. પંખા જેવા ફરતાં સાધનોથી અસંખ્ય વાઉકાયની વિરાધના થાય છે. તેથી તેની પણ જ્યાણા રાખવી જોઈએ.
- ખાસ્ટિકની થેલીને જ્યાં ત્યાં ફેંકવાથી પશુઓના પેટમાં જઈને તેમના મોતનું કારણ બને છે. એટલે ખાસ્ટિક થેલીનો ઉપયોગ જ ન કરવો. કરવો પડે તો જ્યાં ત્યાં ન ફેંકવી.
- ઘે, તેલ વિ. ના વાસણ કે ગરમ પાણી ખુલ્ખું રાખવાથી તેમાં મચ્છર, માખી વિ. ઊડતાં જીવો પડીને મરી જાય છે.
- સાફ્સફાઈ ન થતી હોય ત્યાં કુથુઆ ઉત્પત્ત થાય છે.
- બારી-બારણા વિ. ને સ્ટોપર ન હોય, હવાથી ફડાફડ થાય તો અનેક જીવો ચંગાઈને મરી જાય છે.
- જોયા વિના સ્કૂટર / ગાડી ચાલુ કરવાથી બિલાડી / ગલૂડિયાં મરી જવાની સંભાવના રહેલી છે.
- જોયા વિના સાફ્સફાઈ કરવાથી ઈંડાં ફૂટી જવાની સંભાવના રહેલી છે.

શ્રી નીતિસૂરીશ્વરસદગુરુભ્યો નમ:

શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામિને નમ:

શ્રી વર્ધમાન સ્વામિને નમ:

વાલપૂરા મધ્યે શ્રી વાસુપૂજ્યસ્વામિ જિનાલયે પ્રતિષ્ઠા રજીત જ્યાંતિ મહોત્સવે પદ્મારવા સ્નોહ પૂર્ણ નિમંત્રણ

દિવ્યાશીષ

તીર્થોધ્યારક, તપાગચ્છાલંકાર પ.પૂ. આચાર્ય દેવ
શ્રી મહિજય નીતિસૂરીશ્વરજી મ.સા.

શુભનિશ્રા

ગચ્છાધિપતિ પ.પૂ. આચાર્ય
શ્રી મહિજય હેમપ્રભસૂરીશ્વરજી મ.સા.

પાવન પેરણા

પ.પૂ.પંન્યાસ શ્રી પ્રશમેશપ્રભવિજયજી મ.સા.
સાધી શ્રી શ્રુતવર્ધનાશ્રીજી મ.સા.

શુભ કાર્યક્રમ |

પ્રથમ દિન : ધેશાખ વદ ૩, તા. ૨૫-૦૫-૨૦૧૬
સવારે શુભઘડિએ પૂ. ગુરુ ભગવંતોનો પ્રવેશ સામેયું
સવારે ૮-૧૫ કલાકે : પૂ. સા. શ્રી નીતિરલાશ્રીજી
(બા. મ.સા.) ના ગુણાનુધાદ
સાંજે ૭-૦૦ કલાકે : આરતી
રાત્રે ૮-૦૦ કલાકે : ભાવના ભક્તિ

દ્વિતીય દિન : ધેશાખ વદ ૪, તા. ૨૬-૦૫-૨૦૧૬
સવારે ૬-૦૦ કલાકે : મંગલ પ્રભાતીયા
સવારે ૮-૦૦ કલાકે : પ્રભુની રથયાત્રા
બપોરે ૧૨-૨૮ કલાકે : શ્રી સંતિકરં મહાપૂજન
સાંજે ૬-૩૦ કલાકે : મહાપૂજા એવં આરતિ
સાંજે ૭-૩૦ કલાકે : સાંજુ - મહેંદી રસમ
રાત્રે ૮-૩૦ કલાકે : ભક્તિ - ભાવના
રાત્રે ૯-૦૦ કલાકે : આભાર વિધિ - બહુમાન

રણનગરી ને પ્રાપ્ત કરાવતો
દૃતિય દિન : ધેશાખ વદ ૫, તા. ૨૭-૦૫-૨૦૧૬
સવારે ૬-૦૦ કલાકે : મંગલ પ્રભાતીયા
સવારે ૮-૦૦ કલાકે : સતરભેદી પૂજા
બપોરે ૧૨-૨૮ કલાકે : ધ્યજા દંડ
સાંજે ૭-૦૦ કલાકે : સંદ્યા ભક્તિ

ત્યાં આપને પ્રભુની ભવ્ય અંગરચના
કુમારપાણ રાજની આરતિ
પ્રવચન, સ્વામિવાત્સલ્ય વગેરે વગેરે
સુકૃતનો લાભ મળશે.

-: નિમંત્રક :-

શ્રી વાલપૂરા શ્રે. મૂ. પૂ. જૈન સંધી, વાલપૂરા, તા. કાંકરેજ, જિ. બનાસકાંઠા

અંક સાલારી
શ્રી નીતિસૂર્રિ પ્રતિષ્ઠાન
શિબિર

If Not Delivered Please Return to....

વિપુલભાઈ બાબુલાલ શાહ
૪/ડી, સિદ્ધયાંક એપાર્ટમેન્ટ, એ-ટાવર,
સરગમ શોપોંગ સેન્ટરપાસે, પાર્વે પોર્ટનાન્ટ,
સુરત-૩૬૫૦૦૭

BOOK PACKET CONTAINING
PRINTED BOOKS ONLY
POSTED UNDER CLAUSE
No. 121 & 114 (7) of P. & T. Guide
ONE RUPEE PER 100 GMS.
HENCE NOT TO BE TAXED

To, ...